

DØDS- KYSSET

Efter en ungarsk
Læges Manuskript

Moderne Kunstfilm af
Thomas Krag

DØDS- KYSSET

Efter en ungarsk
Læges Manuskript

Modernes Kunstfilm af
Thomas Krug

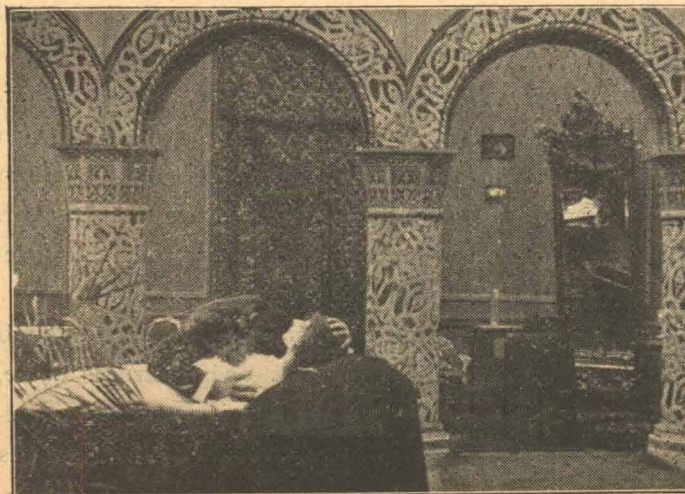
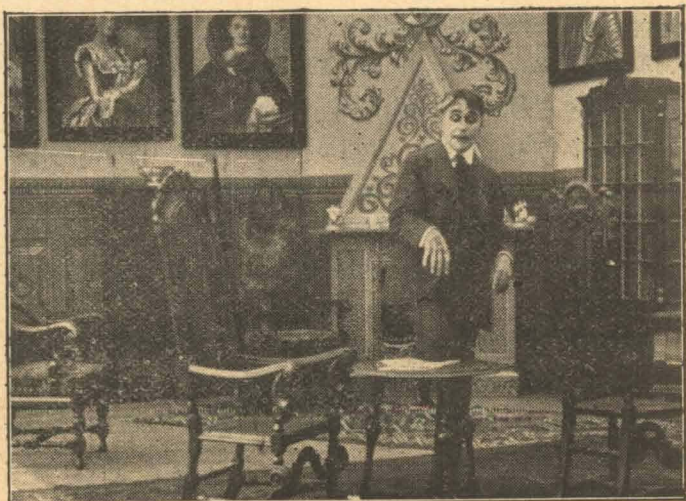
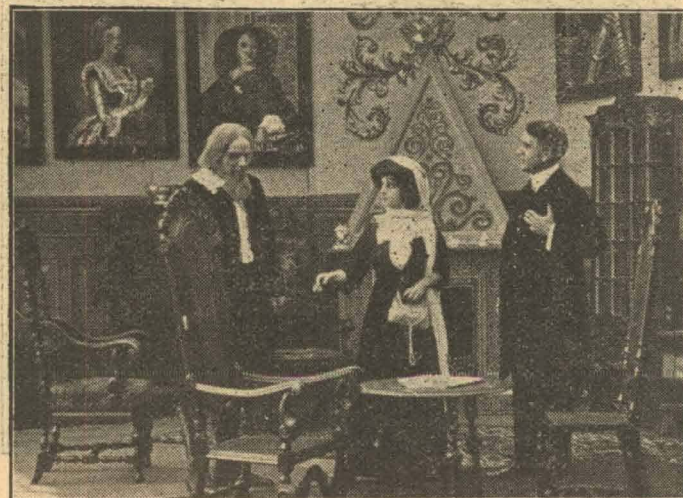
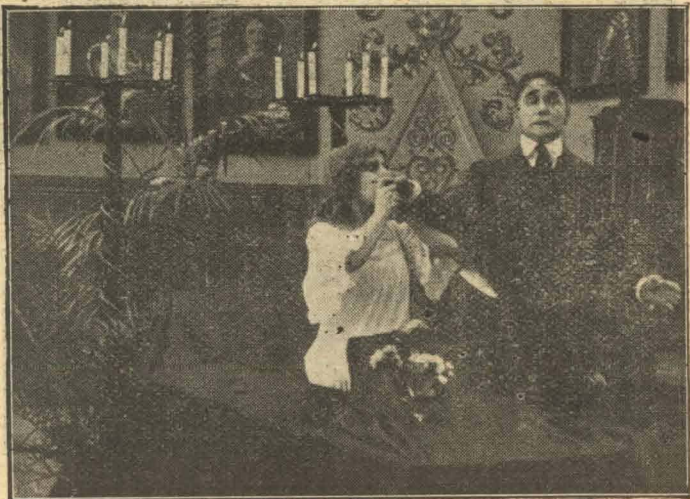

Dødskysset.

Dette Drama er bygget over den Art hemmelighedsfulde og mærkelige Lidelser, der i deres Oprindelse beror paa en Selvsuggestion, men som Lægevidenskaben neppe helt evner at forklare . . .

Edgar Doran har al sin Tid levet paa sine Forfædres gamle dystre Gaard med de borglignende Vaaningshuse og dybe Skove omkring. Et Aar rejser Edgar imidlertid til Hovedstaden og her træffer han i et forfinet og ekstravagant Kunstnerselskab den smukke og eksentriske Vera Hoegh, der gør et heftigt Indtryk paa ham.

Mødet bliver skæbnesvangert for dem begge. Betaget som Edgar er fra den Stund, han mødte Vera, erklærer han hende sin Kærlighed, holder Bryllup med hende og hjemfører hende til sine Fædres gamle Gaard, hvor

denne blændende og raffinerede Hovedstads-Skønhed virker underlig fremmedartet. Edgars mangeaarige Ven, en gammel Storbonde, er ganske uforstaaende overfor denne mærkelige Kvinde, som Edgar har kaaret til at være Frue paa Gaarden. Han bliver den første, der saar et Gran af Mistanke til Vera i Edgars tunge Sind. Og snart skal denne Mistro faa forøget Næring gennem en Tildragelse ved hvilken Vera ganske uforskyt faar Skindet imod sig og vækker sin Mands Jalousi.

Ude af sig selv af vanvittig Skinsyge beslutter Edgar, at Hustruen skal bøde med Livet for den Brøde, han tror hende skyldig i. Han skænker med egen Haand en giftig Drik for hende. Hun dør under svære Lidelser. Og først da det er for sent, faar Edgar det uomstødelige Bevis for hendes Uskyldighed i Hænde.

Fra nu af tager Sorgen over det selvforskyldte Tab af Hustruen helt Magten fra ham. Ved Hustruens Baare, som han ikke vil forlade, ser han i Drømme et sælsomt Syn, der virker paa ham med Hallucinationens

Styrke: Den døde kysser hans Haand. Efter at han er vaagnet, arbejder Forestillingen om dette Dødslys i hans Hjerne. I Kraft af en sælsom Suggestion fører det paa en underfuld Maade til hans egen Død, over hvilken Synet af den elskede Vera dog spreder et Skær af mild Forsoning.

LAGER HANSENS BOKTRYKKERI
NORREBOULEVARD 42 KØBENHAVN K

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

AAGE HANSENS BOGTRYKKERI
NØRREGADE 45. KØBENHAVN K.

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

DØDSKYSSET

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

DØDSKYSSET

Produktion: Constantin Philipsen 1915.

Manuskript: Thomas P. Krag.

Medvirkende: Ingeborg Larsen, Nicolai Neiiendam.

I 1904 åbnedes Danmarks første permanente biograf »Kosmorama« på Østergade i København. Det var *Constantin Philipsen*, der tog initiativet hertil. Det var også ham, der i 1912 fik den gamle hovedbanegård ombygget til Nordens største biograf, Paladsteatret. Og det var ham, der en halv snes år senere byggede Kinopalæet. Ind imellem sit arbejde som biografdirektør fik Constantin Philipsen også tid til selv at producere film. Det skete første gang i 1911, da han optog »Gøglerblod« efter et manuskript af *Lau Lauritzen* med *Bjørn Bjørnson* og *Gerda Christophersen* i hovedrollerne. Også til »Dødskyset« engagerede Philipsen kendte kunstnere: To skuespillere fra Det kongelige Teater, *Ingeborg Larsen* og *Nicolai Neiiendam*, spillede filmens hovedroller, og den norske dramatiker *Thomas P. Krag*, der allerede i flere år havde arbejdet med film, skrev manuskriptet. Hvem der instruerede filmen, vides derimod ikke. Men som vi skal få at se, er det ikke en film, der i særlig høj grad er præget af sin instruktør. »Dødskyset« hører til en genre, man dengang kaldte kunstfilm, en genre, som var opstået i Frankrig i 1908. Under mottoet: Berømte kunstnere i berømte digterværker, fik »le film d'art« hurtig fremgang. Filmmuseets medlemmer har allerede haft lejlighed til at se to tidligere franske kunstfilm: »En nonnes kærlighedshistorie« (1909) efter *Balzacs* »La Duchesse de Langeais« med skuespillere fra la Comédie Française; og en af de berømteste: »Kameliadamen« (1911) med *Sarah Bernhardt*. Kunstfilmen var et forsøg på uformidlet at overføre den klassiske teatertradition til film. Instruktørens opgave indskrænkede sig til at anbringe en fotograf i en afstand fra de optrædende, der ville svare til, at fotografen sad på første

orkesterrække midt for i et teater, og så lade ham filme løs uden nærbilledoptagelser, uden bevægelighed i kameraet.

Også herhjemme gav vi os i kast med denne genre. Filmselskabet Regia kom først med *Sven Langes* »Elskovsleg« (1910) med brødrene *Adam* og *Johannes Poulsen* i hovedrollerne. Og Nordisk Films Kompagni forsøgte sig også i denne genre. For eksempel med »Balletdanserinden« (1911). Men med en skuespillerinde som *Asta Nielsen* i hovedrollen og en instruktør som *August Blom*, der begge allerede var dybt fortrolige med filmkunstens særlige krav, var det umuligt at lave en kunstfilm i den triste betydning af ordet, der er angivet ovenfor. Det blev en god film, men ikke nogen »kunstfilm«.

Det blev »Dødskyssset« derimod; og for os er den dobbelt værdifuld, da den er den eneste bevarede danske film indenfor denne genre. Den stive, ubehjælpelige kamerabehandling, de teaterprægede dekorationer og spillestilen minder om de franske kunstfilm. Filmen indeholder dog som et nyt element enkelte udendørsoptagelser. Men også disse har et teateragtigt præg. De ungarske bønder, der optræder i disse scener, bærer umiskendeligt præg af at være statister, der har hentet deres kostumer i en teatergarderobe.

Filmens manuskript fortjener, at man hefter sig ved det. Det er ganske vist som de fleste andre danske filmmanuskripter på den tid et melodrama; men en hang til mysticisme, der var typisk for *Thomas P. Krag's* seneste arbejder, kommer frem i filmens slutning, hvor ægtemanden i en hallucination ser sin døde kone for sig og dør som følge af dette møde med hende. Et sådant overnaturligt træk fandt man sjældent i danske film på den tid. Derimod skulle det tit forekomme i svensk film i de kommende år.

Kunstfilmen var et vildspor og blev snart forladt, ja, i de lande, der førte an indenfor filmkunsten, var den allerede forladt i 1915.

September 1955.

Marguerite Engberg.